

«ГРАДАМИ»
ПО ДОНБАСУ

стор 3

УКРАЇНЦІВ ЗАГАНЯЮТЬ
У КОМУНАЛЬНЕ РАБСТВО

стор 4

ВІК ЖИВИ,
ВІК РЕФОРМУЙ

стор 5

СИЛА, ЗГУРТОВАНІСТЬ І ДОБРОТА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ Є ГОЛОВНИМ РЕЗУЛЬТАТОМ РОКІВ НАШОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Шановні співвітчизники! Дорогі друзі, соратники, побратими!

Наша рідна Україна святкує 24-ту річницю Незалежності. Це велике свято, бо тисячолітня історія нашої країни — це історія боротьби за самостійність та незалежність українського народу.

Зараз українці знову, вже другий рік поспіль, змушені захищати свою рідну землю від зовнішнього ворога. Свято Незалежності ми відзначаємо в умовах неоголошеної війни Росії проти нашої країни, коли російський імперіалізм вчергове показує свою сутність і справжню мету — знищення вільної, квітучої та самодостатньої України.

Але реваншистський режим знову знає поразки, бо подолати українську націю неможливо! Можна спробувати підкорити, але перекроїти волелюбний дух та національну ідентичність, як доводить історія, не вдасться!

Можна навести безліч прикладів із давнини та з новітньої української історії, коли українці дивували світ своєю любов'ю до рідної землі та самопожертвою. Те, що пам'ятає наше покоління, вирішальні події, які ми творили разом, стали наочною демонстрацією відповідальності, згуртованості та сили нашої української нації! Студентська Революція на граніті —

1990-й, акція «Україна без Кучми» — 2000-й, Помаранчевий Майдан — 2004-й, Революція Гідності — 2013–2014 рр. Усі ці унікальні для сучасної цивілізації явища, породжені Україною, на віки закарбуються у пам'яті людства.

Справжня сучасна Україна — це патріоти, які не шкодують життя за рідну землю, це добровольчі й волонтерські рухи, які майже щодня доводять, що громадянське суспільство є більш зрілим та відповідальним, ніж більшість політиків. Це світлий бік нашого буття.

Але треба бути відвертими і казати про темний бік буття сучасної України. Суспільство ще не поборолو корупції, некомпетентності влади, зневаги і зверхності можновладців до співгромадян, кризи основних державних інститутів — судової та виконавчої влади, самоврядування і парламентаризму. Розрив між моральним, інтелектуальним розвитком влади і суспільства не лише зберігається, а й поглиблюється.

Але я вірю, що ворогам України та п'ятій колонії Кремля не вдасться втішитися з цих обставин, бо нація згуртована, а суспільство зміцнилося та подорослішало.

У різноманітних карколомних подіях в історії України ми отримали власний досвід і навчилися власними силами заміщувати функції атрофованого державного механізму. Саме ця суспільна натхненність, висока громадянська гідність, сила, згуртованість і доброта українського народу, генетично здатного на неймовірні та рішучі вчинки, і є головним результатом років нашої Незалежності!

Світле, яскраве та добре майбуття в Україні! Ми впевнено вирушаємо туди з волонтерських пунктів, фронтів окопів, лікарняних палат із пораненими, але сильними духом патріотами, ми будемо та зміцнюємо країну за шкільними й студентськими партами, на сучасних підприємствах і стартапах! І цей процес відновлення та побудови могутньої країни неможливо стримати чи спинити, бо з нами Господь, який береже український народ і Україну.

Слава Україні!

Юлія ТИМОШЕНКО

ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETAUVV.COM

Рекомендована ціна
2 грн 30 коп.

Перемога починається з кожного

День незалежності України для більшості сучасників асоціюється не з документом, прийнятим 24 серпня 1991 року позачерговою сесією Верховної Ради УРСР, а з подіями, що відбуваються на теренах нашої країни протягом останніх півтора років. У серці нашої країни — на Майдані — почав битися національно-визвольний рух, розбудивши справжній дух українців — нескореності, свободи.

Майдан оголив істинні наміри «старшого брата», що роками готував план наступу на нашу країну, а також — це небезпечнішого внутрішнього ворога. В боротьбу за незалежність вступили українці від Чопа до Артемівська, від Чернігова до Керчі. Тисячі добровольців вийшли захищати нашу країну на бойових позиціях. Мільйони небадужих підтримували їх із тилу.

День незалежності — це свято Криму, де, незважаючи ні на що, прапор України став проявом справжньої свободи. Це свято Донбасу, де серед всепоглинаючої ворожої пропаганди гартуються незалежні патріоти, здатні відрізнити чорне від білого, добро від зла. Це свято Маріуполя, який став справжнім форпостом української армії. Це свято справжніх захисників незалежності, які зустріли його в окопах під Авдіївкою, Троїцьким, Верхньоторецьким. Це свято їхніх матерів і дружин, усіх рідних і близьких, які очікують своїх героїв удома. І це свято тих, кому довелося заплатити найвищу ціну за незалежність — віддати своє життя.

Наша боротьба за незалежність продовжується. Кожному українцеві доведеться підкорити ще не одну вершину, щоб відвоювати право жити так, як ми заслуговуємо. Варто розуміти, що все велике починається з малого, і на шляху до перемоги важливий кожен наш вчинок, кожна перемога над собою.

Сьогодні ми займемося благоустроєм дитячого майданчика біля будинку — діти стануть справжньою окрасою нашого завтра. Не будемо політично байдужими і зробимо свідомий вибір на місцевих виборах у жовтні — отримаємо владу, яка буде відстоювати наші інтереси. Внесемо посильний вклад у допомогу військовим — і переможемо ворога. Разом, крок за кроком, сформуємо цілісну, сильну Україну.

Вірю, що найближчим часом українці відзначатимуть ще одне свято — Перемогу над ворогом. У країні, де переміг Майдан, іншому не може бути.

Вікторія ЧАЙКА

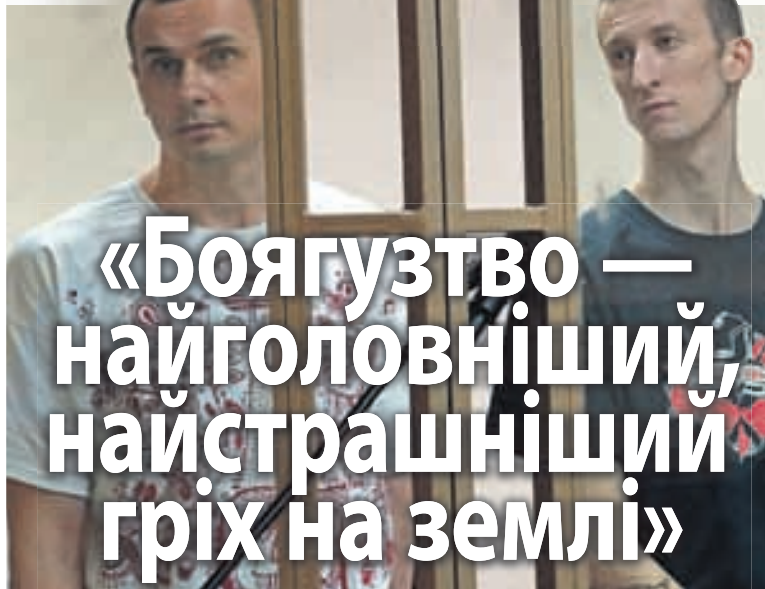
Сьогодні в Росії оголосять вирок Олегу Сенцову і Олександрю Кольченку. Обвинувач попросив 23 роки позбавлення волі для режисера і 12 років в'язниці для активіста. Олег Сенцов виголосив на суді заключну промову: він закликав росіян не боятися.

«Я все-таки сподіваюся, що це не буде моїм останнім словом... Я теж, як Саша (Кольченко. — Прим. ред.), не буду нічого у вас просити, поблажливості тут випробовувати. Всім усе зрозуміло... Суд окупантів не може бути справедливим за визначенням. Нічого особистого, Ваша честь!

Я про інше хочу сказати... Понтій Пілат, був такий персонаж, коли просидів на Місяці багато років, подумав про свій вчинок... Потім, коли його пробачили, він йшов місячною доріжкою і говорив Га-Ноцрі: «Ти знаєш, ти був правий: найстрашніший гріх на землі — це боягузтво». Це написав великий російський письменник Булгаков у книзі «Майстер і Маргарита», і я з ним погоджуюсь. Боягузтво — найголовніший, найстрашніший гріх на землі.

Зрада — це така окремішня форма боягузтва. Велика зрада починається іноді з маленького такого боягузтва... Коли тобі натягають мішок на голову, трохи б'ють, і через півгодини ти вже готовий зректися усіх своїх переконань, обмовити себе в чому завгодно, обмовити інших людей, тільки б перестали бити. Я не знаю, чого варті твої переконання, якщо ти не готовий за них постраждати або померти...

Я дуже радий, що Гена Афанасьєв (свідок звинувачення, який відмовився від своїх свідчень, сказавши, що вони були отримані під тортурами. — Прим. ред.) зміг переступити через себе. Він оступився, але,

«Боягузтво — найголовніший, найстрашніший гріх на землі»

врешті-решт, зрозумів, що існує ще шанс, і здійснив дуже мужній, дуже правильний вчинок. Я дуже був цим здивований і радий за нього. Я радий, що він житиме далі й відчуватиме себе людиною, яка не злякалася, хоча продовжують йому погрожувати, тиснуть на нього, б'ють

ногами... Але він уже... зробив крок у той бік, крок правильний, і назад уже не повернеться.

Я вже рік перебуваю у вашій прекрасній країні і дивлюсь ваш телевізор. Програми «Вести», «Время» — це дуже хороші передачі. Ваша пропаганда чудово працює. Значна частина населення Росії вірить у те, що вони говорять: Путін — молодіць, в Україні — фашисти, Росія робить усе правильно, довкола вороги. Дуже хороша пропаганда.

Але я також розумію, що є люди розумніші, як ось, наприклад, ви,

можновладці. Ви ж прекрасно розумієте, що немає ніяких фашистів в Україні, що Крим забрали незаконно, а ваші війська присутні на Донбасі. Навіть я, перебуваючи у в'язниці, знаю, що ваші війська там. У нас весь ізолятор набитий ополченцями, яких на Донбас від-

ВЕЛИКА ЗРАДА ПОЧИНАЄТЬСЯ ІНОДІ З МАЛЕНЬКОГО ТАКОГО БОЯГУЗТВА... КОЛИ ТОБІ НАТЯГАЮТЬ МІШОК НА ГОЛОВУ, ТРОХИ Б'ЮТЬ, І ЧЕРЕЗ ПІВГОДИНИ ТИ ВЖЕ ГОТОВИЙ ЗРЕКТИСЯ УСІХ СВОЇХ ПЕРЕКОНАНЬ

правляють як героїв, на ваших танках, з вашою зброєю. Вони там воюють, думають, що їх тут чекають, повертаються, беручи з собою боєприпаси, їх приймають на кордоні і дають їм терміни. І вони дивуються: «Як, за що? Ми ж начебто герої, нас так проводжали...» Не розуміючи, що працює цей поїзд в один бік. Навіть у в'язниці це знають.

Я тут зустрівся з ГРУшником, вашим офіцером, його за інший злочин судять, він брав участь у захопленні Криму. 24 березня вони на кораблях

прибули до Севастополя і блокували військову частину. Він блокував саме ту частину, яку я постачав і вивозив. Така ось цікава штука... І його ж бригада брала участь в Іловайському котлі, який розбили російські військовослужбовці.

Це факти, які лежать на поверхні. Якщо ти не заплюєш очі, ти їх бачиш. Ось стоять, наприклад, ваші трубадури режиму, і вони теж недурні хлопці, вони все знають, що й до чого, але продовжують брехати, ніби роблять свою роботу, знаходячи всередині якусь виправдання собі. Напевно, вони себе виправдовують: треба годувати дітей, треба щось робити... А навіщо ростити нове покоління рабів, хлопці?

Але крім цих усіх, є ще частина населення Росії, яка чудово знає, що відбувається, яка не вірить байкам вашого агітпропу. Яка розуміє, що відбувається на землі й у світі, які жахливі злочини чинить ваше керівництво, але ці люди чомусь бояться. Вони думають, що нічого не можна змінити, що все буде як є, що систему не зламати — ти один, нас мало, нас усіх замурують у

тюрмах, уб'ють, знищать... І сидять тихо в підпіллі, як миші.

У нас теж була злочинна влада, але ми вийшли проти неї. Нас хотіли чути — ми грюкали в сміттєві баки. Нас не хотіли бачити — ми палили покришки. Врешті-решт ми перемогли. Те саме відбудеться у вас рано чи пізно. У якій формі, я не знаю, і я не хочу, щоб щось постраждало. Просто я хочу, щоб вами більше не правили злочинці.

Єдине, що я можу побажати цій третій, інформованій частині населення Росії, — навчитися не боятися!»

НАДІЯ ПОВЕРНЕТЬСЯ!

Ростовський обласний суд відмовив українській льотчиці Надії Савченко в перенесенні до Москви розгляду її справи. Сама Савченко брала участь у засіданні за допомогою відеоконференції з СІЗО. Незабаром розпочнеться судовий розгляд. І хоча прогнози адвокатів позбавлені оптимізму, сама Надія не впадає у відчай і вірить, що неодмінно повернеться на батьківщину.

За словами адвоката Савченко Іллі Новікова, захист не подаватиме апеляції, оскільки в цьому немає жодного практичного сенсу.

«Надя сама просила не затягувати процес. Серпень ми в них і так відіграли: 30 липня я подавав клопотання про зміну підсудності з метою виграти тиждень-другий на переклад з української щойно отриманих експертиз. Ніхто з нас не думав, що в Ростові будуть педантично витримувати усі призначені терміни, враховуючи, як раніше квапилися із закінченням слідства і підганяли ознайомлення. У результаті ми отримали зайвий місяць і вдало його використали. У нас все зроблено.

Для Росії в цьому теж є свій плюс: вирок Савченко не поповнить список наших традиційних серпневих катастроф. Піде в баланс вересня», — підсумував адвокат.

Українське МЗС висловило категоричний протест у зв'язку з відмовою Ростовського обласного суду перенести розгляд справи незаконно утримуваної в РФ народного депутата України Надії Савченко до Москви.

НАДІЯ ХОЧ І ВТОМИЛАСЯ ВІД УСЬОГО ЦЬОГО, ОДНАК НЕ ПЕРЕМОЖЕНА І НЕ БУДЕ ПЕРЕМОЖЕНОЮ. ВОНА, ЗВИЧАЙНО, ЗАТУЖИЛА ЗА УКРАЇНОЮ. ОСЬ ЦЕ НАЙСКЛАДНІШЕ

«Розцінюємо це рішення, а також умисне затягування судового процесу як чергове свідчення триваючого правового свавілля і беззаконня з боку Росії, що супроводжується вигаданими приводами для її утримання», — йдеться у заяві відомства.

Своєю чергою в одному з інтерв'ю українська бранка підкреслила, що на компроміси з російською владою не піде ніколи і повернеться в Україну за всяку ціну. Але від російського суду не чекає нічого, оскільки все це — шоу... А Путіну вона побажала піти у відставку.

Також Савченко розповіла, що хоча всі тюрми однакові, але нині їй простіше, ніж було в Москві.

А все тому, що зараз вона як ніколи раніше географічно наближена до України (Савченко перебуває у СІЗО міста Новочеркаськ Ростовської області). З родичами Надія бачиться один-два рази на місяць. А всю інформацію про Україну дізнається з брехливих російських ЗМІ, але про-

пускає через власну призму. Савченко констатувала, що її голодування все ж було результативним. Але в «майбутньому доведеться діяти радикальніше — голодування недостатньо».

Водночас сестра української льотчиці Віра Савченко зазначила, що «Надя хоч і втомилася від усього цього, однак не переможена і не буде переможеною. Вона, звичайно, затужила за Україною. Ось це найскладніше. Тому що важко не слухати і не чути свого рідного. І це — розрив із рідною землею — відчувається, проявляється найактивніше».

Микола БИКОВ

Фото з сайту radiosvoboda.org

«Градами» по Донбасу

«БРАТСЬКИЙ» ПОДАРУНОК НА ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Росія «по-братськи» привітала Україну з Днем незалежності: активізацією обстрілів на Донбасі, поставками бойовикам військової техніки і накопиченням військ поблизу наших кордонів. Проте чи буде широкомасштабний наступ, залежить тільки від Путіна, який, згідно з думкою експертів, сам себе загнав у глухий кут, і тому йому вже нічого втрачати.

Петро Порошенко під час військового параду на честь Дня незалежності України повідомив про те, що сьогодні до українського кордону на сході стягнуті значні сили ворога.

«Російське збройне угруповання поблизу нашого кордону вже нараховує понад 50 тисяч осіб. Крім того, на окупованих територіях перебувають понад 40 тисяч осіб, зокрема 9 тисяч кадрових військових збройних сил Російської Федерації, які займають керівні посади, тим самим формуючи підрозділи російської армії на наших землях», — заявив президент.

Він додав, що Москва поставила бойовикам до 500 танків, до 400 артилерійських систем, до 950 бойових броньованих машин.

Раніше Служба зовнішньої розвідки України повідомляла про те, що бойовики в День незалежності готують провокації, зокрема, будуть обстрілювати з реактивних систем залпового вогню і зброї понад 100 мм і 120 мм населені пункти в районі Донецька, щоб потім звинуватити в цьому ВСУ. Обстріли житлових районів Донецька справді здійснювалися...

Лише в період з 18 до 20 серпня бойовики 216 раз гатили по силах АТО на Донбасі. 24 серпня вони продовжували бити із забороненого Мінськими угодами важкого озброєння. Мінометний обстріл відбувся неподалік Щастя, загострилася ситуація на західній ділянці Бахмутської траси, біля Горіхового і Золотого. Активізувалися бойові дії на українській лінії оборони: Попасна — Троїцьке — Санжарівка.

Погіршилася ситуація на Світлодарській дузі Донецького напрямку. Противник знову почав обстрілювати позиції українських військових у селищах Луганське і Лозова з великокаліберної зброї.

Обстрілюючи околиці Донецька у напрямку Авдіївки і Піско, у темну пору доби окупанти широко використовують важке озброєння — міномети 122 мм і гаубиці.

На Маріупольському напрямку противник дотримується тактики ведення мінометних і артилерійських обстрілів із середньої та великої дистанції.

Керівник Луганської обласної військово-цивільної адміністрації Георгій Тука заявив, що бойовики вели вогонь із танків і САУ по Трьохізбенці та Кримському, а в Станиці Луганській, яка також піддалася обстрілу, точилися бої.

За словами представника АП з питань АТО Андрія Лисенка, бойовики зосередили важке озброєння у селах, що розташовані безпосередньо на лінії зіткнення.

Військовий експерт Олексій Арестович у коментарі «ВВ» припустив, що, з огляду на скупчення сил ворога, Росія готується до активних бойових дій.

«Це не буде глобальний наступ, але спроба влаштувати одне-два нових Дебальцевих. Потрібно розрізнити військову підготовку і політичне рішення. У військовому плані вони

готові, а ось який наказ віддасть Путін, поки незрозуміло. Якщо відмовляться від наступу, триватиме млява війна зі стріляниною, діями диверсійних груп тощо», — констатував він, додавши, що українська армія готова дати відсіч супротивникові.

Експерт із військових питань Інституту євроатлантичного співробітництва Ігор Козій у коментарі «ВВ» підкреслив, що Україна приречена жити пліч-о-пліч з державою-агресором ще 5–10 років: «Тому провокації не припиняться, допоки народ РФ демократичним шляхом не обере президента, який буде дбати про свій народ, а не виступати жандармом Європи».

Експерт додав, що противник діятиме за ситуацією. Наприклад, напередодні або під час дипломатичних переговорів бойові дії будуть серйозно активізуватися. Він не виключив можливості відкритої конфронтації.

«Це те, що ми спостерігали рівно рік тому в 20-х числах серпня», — нагадав він.

Козій додав, що Путін сьогодні сам себе загнав у глухий кут. І, як загнаний звір, будь-якої миті може вкусити.

«Він сам себе підвів під Гаазький трибунал, йому вже нічого втрачати, як Гітлеру в 1944-му. Він не хоче віддавати з рук владу», — зазначив експерт.

Олексій Арестович своєю чергою припустив, що результатом зустрічі Порошенка з Меркель і Олландом, яка відбулася 24 серпня, стане довір'я про це більш мирні ініціативи.

«На їхню думку, порятунком від невиконання Росією умов Мінських угод може бути ще більш мирний мир. По-іншому вони не здатні мислити. Тому не варто очікувати на передачу нам озброєння чи посилення санкцій проти РФ. Для цього потрібні вагомні причини, аніж російський наступ», — висловив думку Олексій Арестович.

А Ігор Козій вважає, що настав час спитати у влади, що вона робить для знищення супротивника. Він нагадав, що не так давно оборонно-промисловий комплекс України був на десятому місці у світі, а нині обіймає 92-у позицію у ТОП-100 світових ОПК. Тому необхідно вкладати гроші в цю сферу, роблячи ставку на новітні технології, зокрема на безпілотні системи, які могли б захищати наш повітряний і водний простір, а також на системи, які контролюватимуть авіацію противника в повітрі. Потрібно займатися розробкою і застосуванням робототехніки, посилювати розвідувальний компонент.

«У нас сидять ті самі генерали, які славно роззброювали Збройні сили, які не використали тимчасової військової доктрини. Добре, що вже є критична маса серед офіцерів, які, поза всякими сумнівами, зроблять усе можливе. Шкода, що такої критичної маси немає серед вищого командування», — підсумував експерт.

Олена ПОТАЄВА

Мобілізація: ХВИЛЯ ЗА ХВИЛЕЮ

Підсумки шостої хвилі мобілізації в Україні складно назвати задовільними: план із призову виконано лише на 60%. Петро Порошенко минулого тижня у Чугуєві заявив, що шоста хвиля навряд чи буде останньою, адже військова загроза — це перспектива на десятиліття вперед. Експерти ж схиляються до думки, що наступні призовні та мобілізаційні кампанії будуть ще складнішими.

Заступник начальника мобілізаційного відділу мобілізаційного управління ГУ оборонного та мобілізаційного планування Генштабу Олександр Правдивець під час брифінгу про підсумки шостої хвилі мобілізації зазначив, що план на рівні 80–100% виконано у Вінницькій, Дніпропетровській, Волинській, Хмельницькій і Житомирській областях. Приблизно на 40% завдання реалізовано в Сумській, Закарпатській, Одеській, Івано-Франківській областях. А 50–55% українців, які отримали повістки, так і не з'явилися до військкоматів. Під час шостої хвилі мобілізації виявлено 26,8 тис. ухильників — стосовно них було розпочато 5,8 тис. адміністративних і майже 1,5 тис. кримінальних проваджень.

Також, за словами Правдивця, 61% тих, хто відвідав медкомісію, виявилися непридатними до несення служби за станом здоров'я.

До речі, добровольців із кожною хвилею стає все менше. Так, за період останньої мобілізаційної кампанії лише 8,5% призовників пішли захищати Батьківщину з власної ініціативи.

Як розповів Правдивець, 40% недобору планують компенсувати за рахунок прийому на військову службу за контрактом — це буде «майже по 10% від кожної хвилі мобілізації».

Директор військових програм Центру Разумкова Микола Сунгуровський вважає однією з проблем невиконання програми мобілізації вичерпання мобілізаційного резерву. І така тенденція із кожною хвилею тільки посилюватиметься. Та й далеко не всі демобілізовані, яких зараховують до резерву, захочуть повернутися до строю, воліючи бути ухильниками.

Військовий експерт, кандидат філософських наук, доцент НаУКМА Ігор Лосев у коментарі «ВВ» зазначив, що доки влада «косить» від справжньої війни, вона не має морального права вимагати від народу бойової готовності.

«Люди втрачають віру в те, що війна на сході України має сенс. І якщо ми хочемо встояти в цій ситуації, необхідно оголошувати повну мобілізацію: військову, економічну, політичну, ідеологічну, інформаційну. Але цього немає. І провал мобілізаційної кампанії — наслідок таких дій влади», — констатував експерт.

Керівник Центру досліджень армії, конверсії і роззброєння Валентин Бадрак вважає, що єдиним способом перетворити ЗСУ на фактор стримування агресії Кремля є побудова професійної армії. На це знадобиться близько чотирьох років, але в умовах неоднорідності українського суспільства таке рішення є навіть не альтернативним, а єдино правильним.

На його думку, ядром української професійної армії можуть стати люди,

які брали участь у бойових діях і довели свою відважність. Такий кістяк дасть змогу відмовитися від залучення у рамках призову або мобілізації тих, хто не готовий до військової справи. Однак контрактникам необхідно запропонувати як грошове утримання, так і мотиваційний пакет, починаючи з житла і закінчуючи страхуванням життя, отриманням пільгової освіти й медзабезпечення. Паралельно з цим потрібно переоснащувати армію сучасною технікою і зброєю.

Своєю чергою Ігор Лосев вважає, що для створення професійної армії у нас нині немає ні часу, ні грошей. На його думку, доцільніше формувати окремі високопрофесійні контрактні підрозділи в повітряно-десантних військах, у силах, залучених до спецоперацій, тощо.

«Водночас повинна бути потужна армія резерву, щоб на обов'язковій основі проходили службу всі фізично здорові громадяни України. Ми маємо 2,5 тис. км кордону з агресивною країною, яка постійно тримає під рушницю 1 млн солдатів. Щоб швидко й ефективно наступати згідно з канонами військового мистецтва, треба мати трикратну перевагу над супротивником. Тобто нам потрібна 300-тисячна армія», — уточнив експерт.

Нині в ЗСУ на контрактній основі служать 60 тис. солдатів і 45 тис. офіцерів. На думку радника президента Юрія Бірюкова, на утримання професійної армії знадобиться понад 100 млрд грн щороку. За словами ж Петра Порошенка, цього року бюджет ЗСУ є рекордним і становить близько 45 млрд грн. Тож Україна найближчим часом навряд чи дочекається остаточного переходу на контрактну армію.

Зате існують значні шанси на створення Єдиного держреєстру військовозобов'язаних: 18 серпня Кабмін скерував до парламенту відповідний законопроект №2504а. Згідно з документом, ЦВК, Держприкордонслужба, міграційна і фіскальна служби надаватимуть інформацію про кожного українця віком від 17 (18) до 60 років: прізвище, ім'я та по батькові, дата народження (смерті), місце народження та місце проживання, паспортні дані. Крім того, держреєстр міститиме відомості про перетин кордону, про батьків або усиновлювачів, оцифроване зображення особи, ідентифікаційний код і навіть джерела отримання доходів.

Будуть подані дані всіх студентів, що навчаються на стаціонарі, а також інформація про здобуту освіту і фах випускників.

Зацікавить реєстр і стан здоров'я, притягнення до кримінальної відповідальності, недієздатність, володіння зброєю тощо.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

Білим по чорному

Пенсійний фонд України вирішив одним пострілом убити двох зайців: наповнити діряву структуру новими надходженнями і заодно вивести з тіні зарплати.

Розроблений ПФУ законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо впорядкування оплати праці)» пропонує стягувати єдиний соціальний внесок (ЄСВ) з індикативних зарплат, підвищивши ставку внеску з 82% до 205%. Експерти ж схиляються до думки, що така новація призведе до додаткової соціальної напруженості й ще більше зажене зарплати в тінь.

У тексті законопроекту зазначено, що під час розрахунку ЄСВ використовується середня індикативна зарплата, яка не може бути нижчою за встановлений мінімальний заробіток, збільшений на відповідний коефіцієнт для окремих категорій співробітників. Так, ставка єдиного соціального внеску для працівників зростає вдвічі — до 82%, для бухгалтерів — до 123%, а для керівників — до 205%. При цьому із зарплати працівника буде утримуватися 7%, бухгалтера — 10,8% і керівника — 18%. Чаша ця обмине тільки бюджетників — розроблені ПФУ новації їх не стосуватимуться.

Народний депутат VI–VII скликань, експерт із питань соціальної політики Андрій Павловський у коментарі «ВВ» висловив припущення, що ПФУ вирішив не чіпати бюджетників напередодні виборів, оскільки вони зазвичай є найдисциплінованішими виборцями. А це ні багато ні мало 4 млн осіб.

До речі, якщо зарплати, відповідно до закону, виплачуватимуться без їх попереднього нарахування, це загрожує відповідальністю як роботодавцю, так і працівникові — кожного оштрафують на 100 неоподатковуваних мінімумів.

Експерт Реанімаційного пакету реформ Ілля Несходовський у коментарі «ВВ» зазначив, що в разі прийняття розробленого ПФУ законопроекту зарплати ще більше підуть в тінь, оскільки лише керівникові доведеться сплачувати єдиний соціальний внесок у розмірі майже 3 тис. грн. І це без урахування інших податків!

Звісно, адміністрація шукатиме способів, як обійти новації. Так, директор може задекларувати, що він працює 1 годину на тиждень, і соціальні внески за такого графіка будуть невеликими.

«Мотивація законопроекту зрозуміла: наповнити Пенсійний фонд, навіть якщо це суперечить Конституції і здоровому глузду. Бо якщо

ви збільшуєте страхові відрахування, то зобов'язані підвищити також соціальні виплати. А про це в законопроекті взагалі не йдеться. Тому Пенсійний фонд оголошує всіх злочинцями: передбачається, що у тих, хто отримує мінімальну зарплатню, насправді доходи вищі. Відповідно, їх змусять платити більше за рахунок зміни єдиного соціального внеску», — констатував Ілля Несходовський.

Андрій Павловський погоджується з тим, що збільшення ЄСВ справді дасть змогу залатати деякі діри Пенсійного фонду. Однак у глобальному сенсі це проблеми не вирішить, а лише призведе до подальшого зростання соціальної напруженості.

«Це неприпустимо в умовах війни, це буде черговою помилкою влади на радість нашим ворогам», — підкреслив експерт.

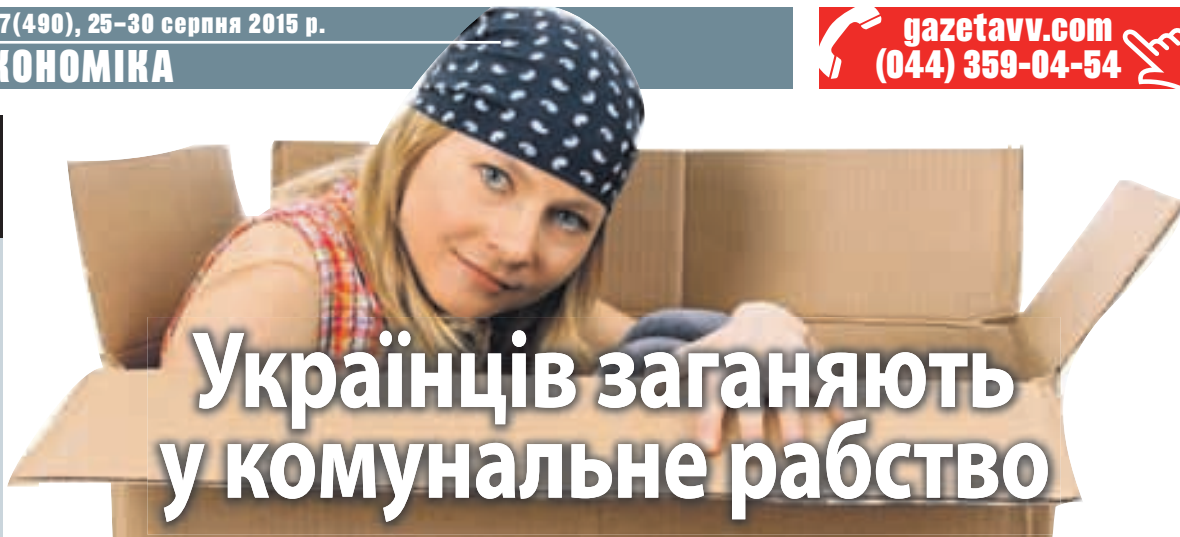
Ілля Несходовський теж вважає, що сьогодні не можна намагатися такими методами вивести зарплати з тіні. На тлі падіння економіки на рівні 17% ВВП, зниження реальних доходів населення на 25% законопроект, запропонований ПФУ, призведе до ще більшого економічного застою.

Він додав, що економіка Грузії зростала завдяки зниженню податкових навантажень, США виходили зі своєї кризи за рахунок зростання попиту, інші країни збільшували платоспроможність. Натомість опублікована на офіційному сайті українського Мінфіну презентація програми податкової реформи насправді є черговим закручуванням гайок.

«Відомство лише розширює повноваження фіскальних органів, яким дозволено вибивати останні гроші з нашого бізнесу», — уточнив Ілля Несходовський.

Експерт зазначив, що для наповнення ПФУ необхідно перенести витрати Фонду на держбюджет і не пов'язувати внески до Пенсійного фонду із зарплатнею. Якщо це зробити, навантаження на роботодавців буде меншим, і вони зможуть виплачувати зарплати в більшому обсязі. Відповідно, буде збільшуватися платоспроможний попит, який сприятиме зростанню роздрібного попиту і купівельної спроможності, а надалі — підйому економіки.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

Українців заганяють у комунальне рабство

Пропозиція прем'єр-міністра Яценюка утеплити будинки і замінити котли, взявши позику в банку, ризикує обернутися для українців справжньою кредитною кабалою. Держава не поспішає вчасно погашати суми обіцяних компенсацій, а банки взагалі можуть підвищити процентні ставки за кредитом.

У ЄВРОПІ СТАВКИ ЗА КРЕДИТАМИ ВДЕСЯТЕРО НИЖЧІ

Восени минулого року в Україні стартувала урядова програма пільгового кредитування домогосподарств із заміни газових котлів на твердопаливні або електричні. На це в «Ощадбанку» можна взяти кредит до 30 тис. грн на три роки під 25% річних. Банк також стягує 3% разову комісію. Уряд обіцяє компенсувати 20% від тіла кредиту, проте сума компенсації не повинна перевищувати 10 тис. грн.

Навесні цього року з'явилася ще одна програма — з утеплення, тобто заміни вікон і дверей, теплоізоляції зовнішніх стін. «Ощадбанк» і «Укргазбанк» на це позичають до 50 тис. грн, сума компенсації для власників приватних будинків — 30% від тіла кредиту, але також не більш як 10 тис. грн.

Як зазначив у коментарі «ВВ» експерт з питань енергоефективності Ігор Черкашин, у формуванні цих програм держава припустилася принципової помилки: компенсувати потрібно було не частину тіла кредиту, а відсотки за його виплатою.

«Немає жодної гарантії, що банк через рік не перегляне кредитну ставку. І «щасливий володар кредиту» — фізична особа — залишиться наодинці зі своїми проблемами, адже держава вмила руки. Якби уряд брав на себе погашення процентної ставки, то договір уклали б між банком і юридичною особою. А державні механізми дозволяли б впливати на фіксування процентних ставок», — пояснив експерт.

Він додав, що в країнах Східної Європи кредити на енергозбереження видаються під 2–4% річних на термін до 10 років: «Кредит під низькі відсотки вигідніший порівняно з разовою 30% компенсацією».

КОМПЕНСАЦІЮ ЗАТРИМУВАЛИ НА ПІВРОКУ

Від початку реалізації цих програм, за словами голови Держенергоефективності Сергія Савчука, було видано

кредитів на суму понад 130 млн грн. Однак цього року темпи видачі позик сповільнилися. Причина — з квітня до травня обіцяні компенсації не виплачувалися. У Держенергоефективності пояснили це несвоєчасною розробкою урядової постанови і пообіцяли повернути кошти.

Однак, як зазначив «ВВ» голова Всеукраїнської асоціації з питань енергозбереження Роман Співак,

через затримку виплат українцям доводиться переплачувати відсотки за кредитом.

«Наприклад, ви взяли кредит на 10 тис. грн, щоб утеплити будинок. Держава повинна була компенсувати 3 тис., але не зробила цього, і ви протягом півроку платили відсотки від повної суми, а не від 7 тис. Чинникам потрібно було провести

ЖОДЕН БАНК НЕ ВИДАСТЬ КРЕДИТ ЛЮДИНІ, У ЯКОЇ БРАКУЄ ГРОШЕЙ НА ОПЛАТУ КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ

перерахунок, але вийшло чергове «кидалово». Влітку та сама історія — компенсації не погашають уже другий місяць поспіль», — зазначив Роман Співак.

ДЛЯ ОСББ КРЕДИТИ НА УТЕПЛЕННЯ НЕПОСИЛЬНІ

Мешканцям багатоквартирного будинку уряд рекомендує об'єднуватися в ОСББ та ЖБК. Термін кредитування для таких об'єднань збільшено з 5 до 10 років, урядова компенсація — 40%, а відшкодування частини відсотків за кредитом перекладено на місцеву владу. Проте Роман Співак каже, що ОСББ не поспішають отримувати такі позики.

«Щоб утеплити багатоквартирний будинок, потрібно від 400 тис. до кількох мільйонів гривень. Навіть якщо від мільйона відняти 40%, залишається 600 тис. під 25% плюс 3% комісії. Це непосильна сума. Уряд

підє, а люди залишаться сам на сам із банком, який їм нічого не подарує», — додав експерт.

ОДЕРЖУВАЧАМ СУБСИДІЙ БАНК НЕ ВИДАВАТИМЕ КРЕДИТ

Кабмін обіцяє компенсувати 70% від тіла кредиту українцям, які отримують субсидії. Однак Ігор Черкашин зазначає, що жоден банк не видасть кредит людині, у якої бракує грошей на оплату комунальних послуг.

Він зауважив, що кошти, виділені на субсидування, ліпше було б спрямувати на комплексну енергомодернізацію.

«А так гроші йдуть на покриття корупційних схем чиновників, фінансування «Нафтогазу». Раніше «На-

УРЯД ПІДЕ, А ЛЮДИ ЗАЛИШАТЬСЯ САМ НА САМ ІЗ БАНКОМ, ЯКИЙ ЇМ НІЧОГО НЕ ПОДАРУЄ

фтогаз» дотували з бюджету, але з огляду на співпрацю з МВФ це вже неможливо», — сказав експерт.

УТЕПЛЕННЯ ПО-УКРАЇНСЬКИ — ОБКЛЕЇТИ СТІНИ ПІНОПЛАСТОМ

За словами Ігоря Черкашина, європейські програми з комплексної енергомодернізації будинків, крім утеплення, передбачають установку систем освітлення, вентиляції, приладів обліку тощо. Так, на благоустрій 1 кв. м житлової площі європейці виділяють в середньому 250 євро. Терміни кредитування сягають 10 років.

«Говорити про глибину та якість модернізації будівель в Україні не доводиться. Людям пропонують утеплювати будинки дешевими будматеріалами — капітальні роботи не вписуються в обмежені суми. Порушуються правила пожежної безпеки», — зазначив експерт.

Роман Співак підкреслює, що перед тим як проводити роботи з утеплення у багатоквартирних будинках, їх слід оснастити лічильниками: «Лічильник вмикає мозок як споживача, так і постачальника послуги. У моїй квартирі, де прописані чотири особи, встановлені газова колонка і газовий лічильник. У місяць ми використовуємо 36 кубометрів газу. Якби в мене не було лічильника, то платив би суму з розрахунку 18 кубів газу на людину — загалом вийшло б 72 куба. Тобто 36 кубів беруть нізвідки. А в країні 4 млн квартир у будинках з газовими колонками без обліку», — зазначив експерт.

Валентина РІНГЕЛЬ

Середню і вищу школу в Україні очікують нововведення. Так, згідно з новою редакцією закону про освіту, в Україні передбачається впровадження 12-річної середньої школи. Після 9-го класу діти будуть вибирати для себе профільний напрям і вчитися в ліцеї або в коледжі. Вступити до ВНЗ на бюджет може стати складніше — держзамовлення хочуть скасувати, а університет і держава планують співпрацювати за новою схемою — так званих «блокових грантів».

ЗНО ШКОЛЯРИ ЗДАВАТИМУТЬ ДВІЧІ

У Міносвіти обіцяють, що маленькі українці, які підуть у перший клас в 2016 році, будуть вчитися 12 років. При цьому п'ять років складатиме початкова освіта, чотири роки — базова. На цьому, по суті, звичне шкільне навчання закінчиться: учні повинні будуть вибрати для себе профільний напрям і скласти ЗНО, за результатами якого їх зарахують до старшої школи. А це — навчальні установи трьох типів: професійний і академічний ліцеї, де термін навчання складатиме 3 роки, а також коледж — тут діти вчитимуться 4 роки.

У професійному ліцеї учні, крім загальної, отримають освіту за однією із спеціальностей. Після закінчення їм буде присвоєно статус «кваліфікований працівник».

Академічний ліцей — це по суті профільна старша школа, яка підготує дитину до подальшого навчання у вузі.

Випускники коледжу отримають ступінь молодшого спеціаліста.

Цікаво, що випускники старшої школи повинні будуть ще раз здати ЗНО, результати якого зафіксують у атестаті.

Вік живи, вік реформуй

УНІАН

Термін навчання на бакалавраті у вишах з впровадженням 12-річки планують скоротити до 3 років.

Слід зазначити: спроба ввести 12-річну шкільну освіту була зроблена професії — від візажиста до машиніста».

Однак експерт звертає увагу на той факт, що дітям доведеться двічі складати ЗНО, а це може звести все

ДІТЯМ ДОВЕДЕТЬСЯ ДВІЧІ СКЛАДАТИ ЗНО, А ЦЕ МОЖЕ ЗВЕСТИ ВСЕ НАВЧАННЯ ДО НАТАСКУВАННЯ УЧНЯ НА ТЕ, ЩОБ ВІН ПОСТАВИВ ГАЛОЧКИ В ПОТРІБНИХ КЛІТИНКАХ

на ще в 2002 році міністром освіти Василем Кременем. Однак у липні 2010 року міністр Табачник повернув 11-річну школу.

Віце-президент Всеукраїнської тьюторської асоціації, директор з розвитку киевської школи «Афіни» Олексій Греков розповів «ВВ», що в європейських країнах діти також вчать в школі 12 років: «Після отримання базової освіти хтось зможе отримувати більш глибокі знання для подальшого навчання, а хтось здобуде спеціальність. У Європі 10–12-ті класи — це добре обладнані продуктивні школи. Їх випускники отримують затребу-

навчання до натаскування учня на те, щоб він поставив галочки в потрібних клітинках.

«Цілісний розвиток дитини стане другорядним питанням. Школи почнуть працювати на те, щоб учень здав тести. Зараз це відбувається в 11-му класі, коли у дитини є певна база знань, а в більш ранньому віці загубляться принципово важливі речі», — пояснив Олексій Греков.

На впровадження системи 12-річної шкільної освіти, за словами експерта, знадобиться не менше 5 років: «Причому якщо люди «зверху» розроблять програми і змусять по ним працювати, ніякого результату не буде».

Втім, до 2020 року, прогнозує Греков, подібна модернізація системи шкільної освіти може стати неактуальною: «До того часу зміниться технологічне середовище, набагато ефективніше можна буде займатися при змішаній освіті, отримуючи частину інформації дистанційно, а частину — в групах. Система навчання повинна залучати всіх дітей — і гіперактивних, і з особливими потребами».

Найближчим часом в Міносвіти мають намір замінити атестацію вчителів обов'язковою сертифікацією. За її результатами вчителям будуть присвоювати категорії, від яких залежатиме розмір заробітних плат. Таким чином в міністерстві розраховують підвищити професійний рівень педагогів.

ДЕРЖЗАМОВЛЕННЯ У ВИШАХ ЗАМІНИТЬ СИСТЕМА «БЛОКОВИХ ГРАНТІВ»

Глобальні реформи плануються і у вищій освіті. Так, профільний міністр Сергій Квіт заявив, що фінансування вищої освіти через державне замовлення буде скасовано. «Необхідно переходити на контракт-

ли на 5 років. Планової економіки у нас немає, фахівців по регіонах не направляють, але департамент Мінекономіки щорічно такий план розробляє. При цьому ні Держстат, ні об'єднання роботодавців не збирає дані по потребам ринку праці».

За словами Стадного, держзамовлення повинна замінити система «блокових грантів».

«Це означає, що університет отримає гроші пакетом на всі поточні потреби: на інфраструктурні та дослідницькі проекти, зарплати і комунальні послуги. Він буде самостійно розподіляти гроші, вирішуючи, які з програм фінансувати за державні кошти», — пояснив Стадний.

За його словами, між державою і ВНЗ буде підписаний договір: «Держава визначатиме сфери для безкоштовної підготовки фахівців, але їх кількість не буде плануватися до одиниці».

Єгор Стадний підкреслив, що передбачається ввести систему онлайн-спостереження за потоками грошей в університеті.

Однак у даних нововведеннях виникає безліч ризиків. Чи не зменшить виш на свій розсуд кількість

ВНЗ БУДЕ САМОСТІЙНО РОЗПОДІЛЯТИ ГРОШІ, ВИРІШУЮЧИ, ЯКІ З ПРОГРАМ ФІНАНСУВАТИ ЗА ДЕРЖАВНІ КОШТИ

ти між державою та університетом», — підкреслив міністр.

Виконавчий директор Центру дослідження суспільства Єгор Стадний в коментарі «ВВ» назвав систему держзамовлення «пережитком радянських часів, який використовували за часів планової економіки»: «Тоді план по фахівцях розписува-

«бюджетників»? Та й у цілому, чи буде університет прозоро використовувати кошти? Адже якщо не буде ефективного механізму контролю, ця система може нівелювати всі досягнення ЗНО у боротьбі з корупцією».

Кіра ВІНОГРАДОВА

Які пільги на навчання мають діти учасників АТО і діти з багатодітних сімей?

Держава має забезпечувати позаконкурсний відбір при вступі дітей зазначених категорій до вищих навчальних закладів. Можлива також часткова або повна компенсація вартості навчання.

З 5 липня 2015 року набув чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо державної підтримки учасників бойових дій та їхніх дітей, дітей, один із батьків яких загинув у районі проведення антитерористичних операцій, бойових дій чи збройних конфліктів або під час масових акцій громадянського протесту, дітей, зареєстрованих як внутрішньо переміщені особи, для здобуття професійно-технічної та вищої освіти» № 425-VIII, який вніс зміни до законодавства і закріплює права учасників бойових дій, дітей учасників бойових дій, дітей загиблих військовослужбовців, дітей загиблих учасників масових акцій протесту, дітей переселенців на пільги при отриманні освіти.

Встановлено, що держава забезпечує дітям учасників бойових дій, у тому числі дітям, які навчаються за денною формою навчання у професійно-технічних та вищих навчальних закладах, до закінчення навчальних закладів, але не довше ніж до досягнення ними 23 років, державну цільову підтримку для здобуття професійно-технічної та вищої освіти у державних та комунальних навчальних закладах.

Підтримка для отримання освіти надається у вигляді:

- повної або часткової оплати навчання за рахунок коштів державного та місцевого бюджетів;
- пільгових довгострокових кредитів для здобуття освіти;
- соціальної стипендії;
- безоплатного забезпечення підручниками;
- безоплатного доступу до мережі Інтернет, систем баз даних у державних та комунальних навчальних закладах;
- безоплатного проживання в гуртожитку;
- інших заходів, затверджених Кабінетом міністрів України.

Порядок та умови надання державної цільової підтримки для здобуття професійно-технічної та вищої освіти зазначеним категоріям громадян визначаються Кабінетом міністрів України.

Пільги на отримання освіти також мають діти з багатодітних сімей. Зазначимо, багатодітна сім'я — це сім'я, в якій подружжя (чоловік та жінка) перебуває у зареєстрованому шлюбі, разом проживає та виховує трьох і більше дітей, у тому числі кожного з подружжя, або один батько

(одна мати), який (яка) проживає разом з трьома і більше дітьми та самостійно їх виховує.

Згідно Закону України «Про охорону дитинства», держава забезпечує пільгові умови для вступу до державних та комунальних професійно-технічних, вищих навчальних закладів дітям з багатодітних сімей, у складі яких є п'ятеро і більше дітей за умови наявності у них достатнього рівня підготовки.

Діти з багатодітних сімей, у складі яких є п'ятеро і більше дітей, а також особи віком від 18 до 23 років із таких сімей звільняються від плати за навчання у вищих навчальних закладах державної та комунальної форми власності усіх рівнів акредитації за умови, що певний освітньо-кваліфікаційний рівень вони здобувають вперше.

Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування відповідно до їх компетенції забезпечують організацію безкоштовного харчування учнів 1–4 класів загальноосвітніх навчальних закладів, а також дітей з багатодітних сімей у професійно-технічних навчальних закладах (Закон України «Про охорону дитинства»).

Відповідно до ст. 26 Закону України «Про позашкільну освіту», діти із багатодітних сімей здобувають позашкільну освіту безоплатно.

Згідно постанови КМУ «Про невідкладні питання діяльності дошкільних та інтернатних навчальних закладів» встановлена знижка у розмірі 50% на плату за харчування дітей (в тому числі й тих, які перебувають під опікою) у державних та комунальних дошкільних навчальних закладах, а сім'ї, середньомісячний сукупний дохід яких нижче гарантованого мінімуму у розрахунок на одну особу, взагалі звільняються від плати за харчування дітей у цих закладах.

В даній постанові також вказано, що харчування безкоштовне у санаторних дошкільних навчальних закладах (групах) для дітей з малими і затухаючими формами туберкульозу, спеціальних дошкільних навчальних закладах (групах) для дітей, які потребують корекції фізичного або розумового розвитку.

Діти з малозабезпечених родин при отриманні допомоги відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» забезпечуються безоплатними обідами у загальноосвітніх навчальних закладах.

Також діти з багатодітних сімей мають переваги за однакових результатів вступних іспитів серед абітурієнтів, які претендують на здобуття вищої освіти за рахунок кредиту.

Підготувала Ольга МАЛЬВА

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Die Tageszeitung: ХОЛОДНА ЧИ РЕАЛЬНА ВІЙНА?

Реалізація Мінських угод, підписаних у лютому, залишається примарною, однак інші схожі конфлікти демонструють, що рішення може бути дуже простим.

Будьмо чесними: чи стали б ви розширювати угоду, жоден пункт якої не виконується? Певно, що ні. Тому виникає запитання: а чи вартий договір паперу, на якому надрукований?

Необхідність нової угоди очевидна! І в ній мусить знайти відображення той факт, що питання про війну чи мир вже не постає. Питання звучить інакше: холодна чи реальна війна? Це означає, що конфлікт у Східній Україні повинен бути заморожений. І прикладом успішного замороження конфлікту може слугувати Нагірний Карабах, де два десятиліття тому відбулися бойові зіткнення, в результаті яких загинуло 30 тисяч осіб і які за своєю жорстокістю перевершують нинішні події в Україні.

5 травня 1994 року в місті Бішкек (Киргизстан) протиборчі сторони уклали договір про припинення вогню. За кілька тижнів після набуття чинності угоди в Мінську ОБСЄ провела засідання «мінської групи», під час якого було започатковано процес спостереження за припиненням вогню і створення платформи для переговорів про подальше врегулювання карабаського конфлікту, а також відмова від пакетних рішень.

Починаючи з 1994 року, «мінська група» стежить за припиненням вогню. Очолюють її американський, французький і російський спецпредставники. У місцевому масштабі контроль здійснюють десятки спостерігачів під керівництвом польського посла при ОБСЄ Анджее Каспршика.

Каспршик постійно контактує із вірменськими та азербайджанськими військовиками, спостерігачі регулярно навідуються на лінію припинення вогню. Від 1994 року війни більше немає. Це стало можливим лише завдяки відмові від пакетного рішення, яке є небезпечним у таких конфліктах, оскільки диявол криється в деталях. Тобто існує імовірність того, що невиконання одного пункту може поставити під загрозу весь пакет.

Якщо вдатися до порівняння, то ми побачимо, що 13 пунктів Мінської угоди—2015 про припинення вогню в Україні, погоджених керівниками Німеччини, Франції, України і РФ у форматі «нормандської четвірки», є значно складнішими, ніж угода щодо Карабаху від 1994 року. Але саме завдяки простоті карабаської угоди вже впродовж двадцяти років вдається підтримувати мир.

Враховуючи це все, ми розуміємо, що Україні доведеться проводити паралелі з вірмено-азербайджанським конфліктом і шукати більш спрощені шляхи. Загалом ситуація навколо українського конфлікту є сприятливішою порівняно з карабаським з огляду на відсутність релігійних та етнічних чвар, наявність зв'язку між окупованими територіями і рештою України. Тому за умови прийняття спрощених, поетапних рішень режим припинення вогню буде міцнішим.

Припинення вогню — це лише перший етап, який не вирішує проблем звільнення військовополонених, покарання злочинців, визначення статусу окупованих територій, а також проведення виборів. Але він дає можливість досягати консенсусу без кровопролиття.

Отже, можна сподіватися на те, що наступна Мінська угода буде короткою і сухою, як останній постріл: «Протягом 24 годин припинити вогонь».

Бернхард КЛАСЕН

Washington Post: РОСІЯ БІЛЬШЕ НЕ МОЖЕ РОЗМАХУВАТИ СВОЄЮ ГАЗОВОЮ ДОВБНЕЮ

Упродовж багатьох років Росія мала можливість відповідати на найменшу напруженість у відносинах із Заходом скороченням енергетичних поставок. Над більшою частиною Європи висіла пряма загроза замерзнути взимку. Однак із різким падінням цін на енергоносії газова політика Кремля стає все менш потужною зброєю.

Російський енергетичний гігант «Газпром», який давно використовується Кремлем як такий собі кийок, зіштовхнувся з тим, що попит на його продукцію упав до нижнього рівня за пострадянський період.

Держави, які раніше цілковито залежали від російського газу, зараз розглядають інші варіанти. А сам «Газпром», до того ж, мусить протягом найближчого місяця вирішити, чи оскаржуватиме він антимонопольну справу, порушену Європейським союзом, яка може змусити його відмовитися від жорсткої тактики в Європі.

«Газпром» слабшає, і це дає Заходу можливість жорсткіше тиснути на Росію за її роль у розпалюванні конфлікту в Україні, не боячись, що та через помсту «відключить газ». Після укладення ядерної угоди з Іраном з'явилася імовірність того, що в Європу рине хвиля іранської нафти і газу. Це стало несподіванкою для «Газпрому».

«Газпром» перебуває у вкрай скрутному становищі, — заявив Михайло Крутіхін, аналітик з енергетичних питань московської консалтингової фірми RusEnergy. — Компанії бракує грошей, і вона вже не має, як раніше, гарантованих ринків, щоб поповнити свою казну».

Донині «Газпром» мав би вже стати найбільшою публічною компанією світу — про це ще 2008 року хвально заявляв його голова Олексій Міллер в інтерв'ю французькому інформаційному агентству. Тоді він вважав, що до 2015 року вартість компанії становитиме 1 трильйон доларів. Але замість цього, порівняно з 2008-м, її ціна впала всемоєр. А в Західній Європі вона вже навіть поступилася місцем лідера поставок норвезькій компанії — своєму конкурентові зі значно меншими експансіоністськими амбіціями.

Навіть за часів існування «залізної завіси», в радянську епоху, Європа купувала більшу частину необхідного природного газу в свого багатого на енергію східного сусіда. Радянський Союз розпався, але старі артерії енергетичної мережі залишилися, закріпивши високу залежність Східної Європи від російського палива. Загалом Росія, як і раніше, постачає на Захід близько третини видобутого газу.

Однак після того як у 2006-му і 2009 роках РФ через геополітичну напруженість відключала газ, який переважно проходить через трубопроводи України, Європа почала скептично ставитися до існуючої моделі поставок палива. До того ж високі розцінки «Газпрому» зробили навіть дорогі альтернативні варіанти привабливими. Настрояна постійною загрозою стабільності свого енергопостачання Європа взялася за будівництво трубопроводів, щоб полегшити

отримання газу від інших постачальників і переганяти його в разі потреби з однієї європейської країни до іншої.

Україна, яка тривалий час була одним із найважливіших для Росії клієнтів, чимдуж намагається скоротити споживання російського газу, щоб менше залежати від сусіда, який анексував Кримський півострів і веде запеклу війну в східній частині країни.

**НАВІТЬ ПОГОДА В ЗМОВІ ПРОТИ
«ГАЗПРОМУ». ПОПЕРЕДНІ ДВІ ЗИМИ
БУЛИ НАДЗВИЧАЙНО ТЕПЛИМИ,
ТОМУ РАДІАТОРИ І КОТЛИ
НЕ ВМИКАЛИСЯ НА МАКСИМУМ**

До того ж у Сполучених Штатах триває бум видобування сланцевого газу, були заблоковані нові великі родовища, а це в майбутньому збільшить світову пропозицію.

«Росіяни пожинають те, що посіяли, — зазначив Дітер Хелм, викладач енергетичної політики в Оксфордському університеті. — Якщо вони зробили поставки нестабільними, то мусять очікувати, що клієнти з цим не погодяться».

Навіть погода в змові проти «Газпрому». Попередні дві зими були надзвичайно тепліми, тому радіатори і котли не вмикалися на максимум.

Останнім часом керівництво «Газпрому» демонструє щораз більшу погоджувальну позицію — несподіваний поворот у розвитку компанії збив їхню пиху. Міллер повідомив у червні, що президент Росії Володимир Путін доручив йому провести переговори щодо продовження поставок газу до Європи через Україну. Це стало мовчазним визнанням того, що знайти інші ринки збуту їм сьогодні не вдається.

Поставки газу до самої України залишаються під питанням. Минулої зими вона змогла звести кінці з кінцями в найхолодніші дні року, незважаючи на припинення поставок російського газу. Обидві сторони продовжують вести перемовини щодо майбутнього зимового періоду.

Керівництво «Газпрому» також повідомляє, що прагне порозумітися із ЄС з при-

воду антимонопольної справи, хоча спочатку було заявлено, що компанія не підлягає юрисдикції ЄС, оскільки є державною компанією — фактично відгалуженням російського уряду.

Антимонопольна справа може змусити «Газпром» грати в Європі за зовсім іншими бізнес-правилами, за якими ціни базуватимуться на вартості доставки і виробництва, а не на

тому, наскільки замовник уразливий. Аналітики вважають, що ЄС має більше переваг у цій суперечці, оскільки «Газпром» гостріше потребує грошей Європи, ніж Європа — його газу. Компанія мусить надати офіційну відповідь у цій справі в середині вересня.

За прогнозами міністерства економіки Росії, опублікованими минулого місяця, поставки «Газпрому» цього року знизяться аж на 7%. Це рекордно низький рівень для компанії.

Однак «Газпром» володіє подушками безпеки, які пом'якшують цей удар. Одним із таких факторів є рубль, який від початку 2014 року втратив понад половину своєї вартості стосовно долара. Це означає, що навіть якщо прибуток «Газпрому» знизився в доларовому вираженні, то в першому кварталі 2015-го в перерахунку на рублі він склав близько 71%. Ще один фактор — підготовка до зими. Продажі до Європи можуть збільшитися найближчими місяцями.

«Газпром», намагаючись повернутися на схід, аби зменшити свою залежність від європейських споживачів, уклав торік велику угоду з Китаєм. Але проект розрахований на тривалий час, а зниження китайської економіки скоротить попит. США запровадили санкції цього місяця щодо великого родовища, і це теж загальмує спроби розширення.

Кілька років тому «Росія, здавалося, мала доволі сильну позицію, — заявив Едвард Чоу, аналітик Центру стратегічних і міжнародних досліджень. — Але деякі країни і компанії вельми непогано підготувалися до чергового газового відключення».

Майкл БЕРНБАУМ

Чергова партія допомоги бійцям відправилася на передову

Черкаська міська парторганізація ВО «Батьківщина» допомогла бійцям 14-го мотопіхотного батальйону «Черкаси», які перебувають у селі Старогнатівка, де нині точаться запеклі бої.

«Упродовж двох днів наші активісти оперативно зібрали для

бійців усе необхідне і передали на передову», — розповідає голова Черкаської міської парторганізації Роман Діскант.

Понад рік Черкаська міська «Батьківщина» допомагає українським військовикам, які боронять нашу землю від агресора, а також відстоює інтереси й права учасників АТО на отримання земельних ділянок у місті.

Фото з сайту radiosvoboda.org

У Запоріжжі щотижня проходять ярмарки на підтримку військовиків

На першому ярмарку, організованому волонтерами минулими вихідними, містянам пропонували придбати різноманітні сувеніри. Окрім того, запоріжців запрошували взяти участь у плетінні маскувальних сіток. Надалі волонтерські ярмарки відбуватимуться щосуботи з 10 до 17 години.

На майбутнє планується залучити до участі у заході до десяти волонтерських організацій.

«Такі ярмарки проводилися і раніше, але ми вирішили зробити це системно, щоб люди знали, що кожної суботи можна сюди прийти і щось придбати, в такий спосіб підтримавши волонтерську організацію, яка допомагає бійцям. Також є патріотично-виховний момент. Діти долучаються до плетіння маскувальних сіток або разом із батьками купують якусь річ — значок чи шеврон. Бо, хоч як би пафосно це не звучало, все закладається у дитинстві», — зазначив голова комітету волонтерів при Запорізькій ОДА Михайло Сушко.

У Тернополі оголосили благодійну акцію «Збери дитину Героя до школи»

З такою ініціативою виступили волонтери Логістичного центру допомоги бійцям АТО.

«Бійці 44-ї бригади попросили нас допомогти сім'ям їхніх воїнів, які загинули в зоні АТО, придбати речі для дітей до початку навчального року. Ми передали допомогу цим родинам і вирішили спорядити до школи дітей інших загиблих Героїв нашої області», — ділиться волонтер Логістичного центру допомоги бійцям АТО Оля Дячишин. Волонтери збирають кошти, а також необхідне шкільне приладдя.

Фото з сайту day.kiev.ua

У Львові організують фестиваль переселенців

Захід відбудеться на початку вересня й триватиме кілька днів.

Так, у рамках фестивалю відкриється фотовиставка Вікторії Поліщук (Крим) під назвою «Обличчя переселенців». 4 вересня стартує спільний проєкт однієї з відомих виконавиць кримськотатарського фольку Ельвіри Сарихаліл та джазового колективу Acoustic Quartet (Крим, Харків, Донецьк). Тоді ж неподаляк музичної сцени відкриється майстер-клас з гончарного мистецтва кримськотатарського кераміста Рустема Скібіна.

Наступного дня відбудеться виставка народно-прикладного та декоративного мистецтва, різноманітні майстер-класи з танців і кулінарії. А на завершення фестивалю львів'янам та гостям міста покажуть музично-візуальний перфоманс на основі українського та кримськотатарського мелосу.

Черкаські активісти сплели півтисячі квадратних метрів маскувальної сітки

Значним попитом у військових користуються маскувальні сітки та костюми «кікімор». Так, черкаські активісти за два літні місяці сплели для бійців АТО 19 маскувальних сіток (а це майже півтисячі квадратних метрів), чотири комплекти «кікімор» та дев'ять обмоток на зброю.

«Величезна подяка всім і кожному, хто не здається і постійно працює над створенням сіточок, «кікімор»... На жаль, нас не так багато залишилося, і практично не долучаються нові охочі. Це сумно, адже потреби наших хлопців на передовій величезні, замовлень багато, і ми не завжди встигаємо вчасно», — констатують волонтери ініціативи «Наш батальйон» на сторінці групи в соцмережі «Фейсбук».

Фото з сайту procherk.info

Сторінку підготувала Марія АНІНА

До Одеси їдуть молоді діаспоряни

26–28 серпня у Південній Пальмірі за участі молодих діаспорян з понад тридцяти країн світу відбудеться щорічний Форум української молоді діаспори, партнером якого традиційно стане «Батьківщина Молода».

Про це повідомив голова Київської міської організації «Батьківщина Молодої», представник голови Світового конгресу українських молодіжних організацій в Україні Олексій Захарченко.

За його словами, для «Батьківщини Молодої» співпраця з молоддю української діаспори завжди була одним із пріоритетних напрямів діяльності.

Олексій Захарченко відзначив, що серед почесних гостей форуму будуть всевітньо відомий економіст, дійсний член Римського клубу Богдан Гаврилишин, міністр інформаційної політики Юрій Стець, голова Одеської ОДА Міхеїл Саакашвілі, Надзвичайний та Повноважний посол Канади в Україні Роман Вашук, народний депутат, голова міжфракційного депутатського об'єднання «Світлове українство» Іван Крулько та інші.

Також Олексій Захарченко наголосив, що співпраця з діаспорою має стати зовнішньополітичним пріоритетом для нашої держави, оскільки саме українська громада в світі надає нам величезну матеріальну допомогу ще від початку Революції Гідності, а нині залишається головним лобістом інтересів України на міжнародній арені.

«Розробка та реалізація державної політики щодо закордонного українства потребує створення спеціального центрального органу виконавчої влади, який здійснював би весь комплекс управлінських функцій щодо співпраці з українцями за кордоном. Адже причетні нині до цієї сфери державної політики центральні органи виконавчої влади у своїй діяльності часті дублюють один одного. Необхідно систематизувати весь широкий спектр питань, що стосуються співпраці з діаспорою», — зазначив Захарченко.

У Кіровограді збирають підписи проти тарифного геноциду

Два місяці тому з ініціативи «Батьківщинівців» у Кіровограді стартувала акція проти непомірно завищених тарифів ЖКГ.

На площі Героїв Майдану в Кіровограді зібралися активісти, щоб висловити своє обурення необґрунтованими тарифами на комунальні послуги й розпочати збір підписів містян під зверненням до керівництва держави з вимогою зупинити тарифний геноцид.

На сьогодні вже близько 20 тисяч кіровоградців поставили свої підписи під зверненням до нинішньої влади.

У військових госпіталях України триває кінематографічний марафон

В Україні розпочалися кінопокази у військових госпіталях, які організували співробітники міжнародного кінофестивалю «Молодість». Кінематографічний марафон охопив п'ять міст: Київ, Харків, Дніпропетровськ, Миколаїв, Одесу.

«Сподіваюся, у нас буде можливість організувати показ під відкритим небом для військових на полігоні «Широкий Лан» у 30 кілометрах від Миколаєва, принаймні, там на нас теж чекають. У нас є всі необхідні домовленості з госпіталями і навіть з деякими міськими та обласними адміністраціями, є хороше кіно і вся необхідна техніка й обладнання. А головне — у нас є коман-

да волонтерів, готових поїхати і морально підтримати військових, поранених у зоні АТО. Дружній нам фестиваль DocuDaysUA надав професійний проєктор і кілька короткометражних фільмів для показу, хлопці з «ПРОСТОНЕБА» дають звукову апаратуру, окремі партнери допомагають фінансово», — розповів один із організаторів акції Дмитро Абрамов.

На Говерлі влаштували «День екологічної благодійності»

Майже 200 активістів у переддень свята Незалежності України піднялися на найвищу вершину Карпат та прибрали гору від сміття.

Традиційна молодіжна акція «Почесна варта Говерли» відбулася усьоме. Захід має екологічно-патріотичну мету: попередити всіх, що Говерла зокрема та Карпати загалом — символи нашої країни, про чистоту яких потрібно дбати.

Цього року в акції взяли участь представники Одеської, Київської, Рівненської, Закарпатської, Харківської областей, серед яких були й ветерани Національної гвардії. Активісти не лише прибрали сміття, а й пофарбували стелу на Говерлі у синьо-жовті кольори, а тризуб зробили сріблястим.

Півстоліття «Тіней»

Наприкінці серпня у Верховинському районі Івано-Франківської області відбудеться святкування п'ятдесятиріччя від дня прем'єри фільму «Тіні забутих предків». А вже у вересні в столиці покажуть відреставровану версію стрічки. Напередодні цих подій пропонуємо вам зануритися в історію створення легендарного кіно.

МІСТИЧНА ДУЕЛЬ І ВИПАДКОВІ ПРОБИ

Перед тим як Сергій Параджанов взявся за зйомки «Тіней», на його рахунок вже було кілька художніх і документальних картин. Та успіху вони йому не принесли. Втім, митець сам вважав їх відверто слабкими.

Завдяки щасливому збігу обставин керівництво Київської кіностудії, на якій Параджанов працював ось уже кілька років, саме йому доручило зняти картину, присвя-

ханічна причина. А ввечері з Києва прийшов перший матеріал. Ми сіли в залі у різних кутках. Подивилися першу коробку, і я зрозумів, що нікуди не поїду. Ми обнялися, поцілувалися — і почали знову битися», — згадував про зйомки Юрій Іллєнко.

Дружина Іллєнка — виконавиця ролі Марічки Лариса Кадочникова так згадувала про великого режисера: «Деякі сцени виїжджали перезнімати по 70 разів. Доходили у своїй роботі до нестями. І водночас — до досконалості. З пульверизатора

«ПАРАДЖАНОВ МІГ БУТИ І ТИРАНОМ, МІГ З УСІМ ПОГОДЖУВАТИСЬ. АЛЕ ПЕРЕДУСІМ ВІН БУВ ХУДОЖНИКОМ. З ВЕЛИКОЇ ЛІТЕРИ»

чену сторічному ювілею Михайла Коцюбинського. Зрештою, це могла бути чергова «датська» (тобто приурочена до дати) стрічка. Однак, прочитавши повість «Тіні забутих предків», режисер зрозумів, що зняти звичайне ювілейне кіно просто не зможе. Так він був зачарований гуцульським колоритом! І вирішив створити українську версію Ромео і Джульєтти, притчу про життя та смерть.

Сценарій Сергій Параджанов писав спільно з Іваном Чендеєм, оператором став Юрій Іллєнко. З останнім у режисера частенько траплялися справжні скандали. А якийсь справа дійшла до дуелі на старовинних пістолетах!

«Падав дощ, Черемш здувся. Я йшов одним берегом, він — іншим, на мосту ми мали зустрітися і стрілятися. З гуцульських бойових пістолетів. Ото я б уже не промахнувся! Але Черемш здувся так, що міст знесло, а за тридцять метрів я ніяк не міг стріляти. Але ми точно йшли на дуель, на заваді стала тільки ме-

фарбували дерева срібляною, щоб створити потрібну гамму фарб і почуттів. Параджанов міг бути і тираном, міг з усім погоджуватись. Але передусім він був Художником. З великої літери».

До речі, кінолюбас Кадочникової Іван Миколайчук отримав роль у картині зовсім випадково. Викладач Київського театрального інституту

24 СЕРПНЯ 1965 РОКУ САМЕ ГУЦУЛАМ ПЕРШИМ ПОКАЗАЛИ ЗМОНТОВАНУ СТРІЧКУ. ДО СІЛЬСЬКОГО КЛУБУ ЗАПРОСИЛИ ВСІХ АКТОРІВ МАСОВКИ. А КОЖНІЙ ЖІНЦІ РЕЖИСЕР ПОДАРУВАВ ПО ХУСТИНІ

імені І. Карпенка-Карого Іван Івченко настійливо рекомендував Параджанову подивитися одного зі своїх випускників. Режисер довго крутив носом, але із ввічливості поступився. І вже під час проб знімальна група змогла оцінити, наскільки молодий актор органічно вписався у цю неймовірну історію.

УСПІХ У СВІТІ І ЗАБОРОНА НА БАТЬКІВЩИНІ

На час зйомок усю команду поселили в готелі. Щоправда, сам Параджанов категорично відмовився від цього і сім місяців поспіль жив у будинку гуцульської родини Сориків. Компанійський вірменин легко знаходив спільну мову з усіма, вивчив місцевий діалект і під кінець роботи міг вільно гутарити по-гуцульськи. Крім того, режисер навіть без запрошення відвідував весілля, похорони... І все заради того, щоб якомога краще відчувати неповторний місцевий колорит.

До речі, у фільмі знялися близько 40 гуцулів. Усім їм Параджанов неогранічно платив — 10 карбованців за знімальний день.

По завершенні роботи режисер поїхав до Києва на студію звукозапису разом із жінками і трембітарями, для яких цей вояж став справжнім подарунком, адже більшість із них ніколи не бували в столиці. До речі, у перший же день Параджанов повів усіх до Володимирського собору. Негайно про це дізналися на студії і хотіли винести режисерові догану. Однак все вдалося залагодити.

24 серпня 1965 року саме гуцулам першим показали змонтовану стрічку. До сільського клубу запросили всіх акторів масовки. А кожній жінці режисер подарував по хустині.

Офіційна презентація фільму відбулася у вересні 1965 року в столичному кінотеатрі «Україна». Однак прем'єру супроводив скандал. Тоді на сцену піднялися Василь Стус, Іван Дзюба і В'ячеслав Чорновіл, виступивши проти арештів серед інтелігенції.

Євгенія ПРОРИВАЙ

Велика російська кінобрехня

Схоже, Росія остаточно збожеволіла на Україні. Тепер тамтешні кінотворці масово взялися за зйомки документальних і художніх фільмів про події, що відбуваються у нашій країні. І це не дивно: адже кінематограф — сильний інструмент пропаганди.

Отже, в окупованому Криму наприкінці року розпочнуться зйомки російського фільму «Море хвилюється». В основі сюжету — події на Майдані і «повернення» півострова в обійми РФ. Сценарій пише російський письменник і журналіст Сергій Шаргунов, захоплений тим, як у Криму «люди просто дихають повітрям російської ідеї». А в режисерське крісло сів Олександр Баршак, який відзняв комедію «12 місяців» з Іваном Дорном у головній ролі. Оце так парочка кіномитців!

«Наразі ми готуємося до етапу вибору натури. Найочевидніше, зйомки будуть комбінованими: використаємо і власні, і документальні кадри. Майдан будемо знімати на Севастопольських вулицях, декоруємо їх, щоб вони були схожі на київські вулиці Грушев-

початися між братами? Два брати — це, по суті, образи двох народів, українського та російського», — просторікує сценарист картини Леонід Корнілов.

Перепрошую, але це вже «Боллівуд головного мозку!»

До речі, кошти для зйомок цього пропагандистського муві збирає народ.

«У наш час складно зняти правдиву кінострічку, тому що будь-яка знімальна група стає політично ангажованою, оскільки змушена дотримуватися умов тих, хто платить. Лише тоді, коли заплатить народ, на екрани країни вийде чесне і справді народне кіно», — говорить Корнілов.

За попередніми оцінками, на зйомки необхідно 60–100 мільйонів рублів. Тобто понад мільйон доларів.

ЗАРАЗ КРАЩЕ ЗНИМАТИ ФІЛЬМИ АЖ НІЯК НЕ ПРО УКРАЇНУ, А ПРО САМУ РОСІЮ. НАПРИКЛАД, ЗАПУСТИТИ В РОБОТУ НИЗКУ ФІЛЬМІВ ЖАХІВ: «ПОВСТАЛИЙ ІЗ ПЕКЛА ПАРМЕЗАН», «ПЕРСИКИ-МУТАНТИ НАСТУПАЮТЬ», «ПРОКЛЯТТЯ ХАМОНА»...

Не оминула ця кіноістерія і Федора Бондарчука. Відомому російському акторові й режисерові стало так нудно після завершення роботи

ського та Інститутську», — розповідає продюсер картини Анатолій Сивушов.

Навіть уявити страшно, як у Севастополі відтворять події Революції Гідності...

Тим часом фільм уже піддався цензури, про що відверто зізнався продюсер: «Ми представили сценарій експертній комісії Фонду кіно. Нам висунули низку серйозних зауважень, які потрібно врахувати. Але ключ, основна історія залишилися незмінними».

Йдемо далі... Виявляється, Володимир Бортко (до речі, народний артист України!) стане режисером картини «Донбас». Паралельно його студія спільно з телеканалом «Росія» (!) знімає документальний фільм «Загибель міст»... Але повернімося до художнього фільму...

«Це історія двох рідних братів, яких після розлучення батьків у дитинстві надовго роз'єднали. Один, Андрій, виріс у Львові, виховувався матір'ю на історії нової України з домішкою бандерівської ідеології. Інший, Остап, зростав у Донецьку, був вихований дідом старого гарту Тарасом (перегук із «Тарасом Бульбою» не випадковий). Через 20 років вони зустрінуться на війні — Андрій побачить брата в оптичному прицілі. Ми спробуємо дати відповідь на головне запитання: як така війна могла

над «Сталінградом», що він вирішив виступити продюсером картини зі зворушливою назвою «Донбас стукає у наше серце».

«У нас поки немає сценарію, тільки документальний матеріал. Якщо вдасться розгорнути ігрове кіно, ми неодмінно його знімемо. Продюсером фільму став Федір Бондарчук, а режисером — Саша Баширов», — розповів генеральний директор «Главкіно» Росії Ілля Бачурін.

Самого Бондарчука начебто на окупованій частині Донбасу не помічали. А ось його товариш Олександр Баширов частенько навідується туди з гуманітарною допомогою.

Дивно, що свого «вагомого» кінослава досі не прорік Микита Михалков. Хоча, можливо, все ще попереду. А головну роль у цій картині зможе зіграти Сергій Безруков. У кого актор міг би перевіритися цього разу? У кого-кого? Ну звісно, в Путіна.

Але насправді російські кінопропагандисти взяли не за те. Нині краще знімати фільми аж ніяк не про Україну, а про саму Росію. Наприклад, запустити в роботу низку фільмів-жахів: «Повсталий із пекла пармезан», «Персики-мутанти наступають», «Прокляття хамона» тощо.

Анна СПІВАК

Шеф-редактор —
Сергій ПАЛЄХА,
відповідальний секретар —
Олексій СОКУР

Свідоцтво про держреєстрацію
КВ №21058-10858 ПР
від 14.11.2014 р.

Редакція:
м. Київ,
бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу:
ТзОВ «Структура ІТ»,
а/с 155,
м. Київ, Україна,
04080

Засновник та видавець:
ТзОВ «Структура ІТ»
Тел.: (044) 359-04-54
e-mail: gazetavv@i.ua

Газету надруковано
ТзОВ «Мега-Поліграф»
04073 м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення №

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Наклад
19 364 прим.

Передплатні індекси:
23115 (рос.),
49450 (укр.)

При використанні
публікацій
посилання на газету «ВВ»
обов'язкове.

Відповідальність
за зміст
реklamних матеріалів
несе рекламодавець.